

Storbritannien:

Efter det oplyste finder de britiske myndigheder ikke, at retsforfølgelse på grund af militærnægtelse eller desertering kan betragtes som forfølgelse. Derfor meddeles som udgangspunkt ikke asyl i sådanne sager. Enhver asylansøgning behandles individuelt, og såfremt særlige forhold taler herfor, kan der meddeles ekstraordinær opholdstilladelse, selv om den pågældende har fået afslag på asyl. Dette sker dog kun undtagelsesvis.

Denne praksis begrundes med, at der efter de britiske myndigheders opfattelse ikke generelt sker retsforfølgelse af militærnægtere og deserterere i Serbien-Montenegro, og at de i de tilfælde, hvor retsforfølgelse sker, idømmes en straf, der ikke står i misforhold til forseelsen. Desuden lægges til grund, at der i Serbien-Montenegro gives militærnægtere et alternativ til aftjening af værnepligt i de væbnede styrker.

Kun én asylansøger er hidtil blevet udsendt til Serbien-Montenegro. Den pågældende havde været fængslet for en straffelovsovertrædelse, og udsendelsen skete af hensyn til den offentlige orden.

Østrig:

Militærnægtelse eller desertering anerkendes kun som grundlag for asyl, i det omfang dette kan begrundes i FN's flygtningekonvention. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis militærnægtelse eller desertering skyldes forfølgelse på grund af etnisk oprindelse under aftjening af værnepligten.

Er dette ikke tilfældet, gives afslag på asyl, men tilbagesendelse til Serbien-Montenegro sker i øjeblikket kun, såfremt en person har gjort sig skyldig i alvorlige lovovertrædelser.

Begrundelse

Der henvises til den seneste tids debat i pressen om borgernes adgang til at få indsigt i deres sagers behandling i den offentlige forvaltning. Der tænkes her dels på den artikelserie, som dagbladet Information har kørt omkring årsskiftet, samt artikler i Amtsavisen fra den 3. september 1994 og den 13. december 1994.

Svar (28/2 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en række artikler i dagbladet Information vedrørende forholdet mellem offentlighedsloven og arkivloven og til artikler af henholdsvis 3. september og 13. december 1994 i Amtsavisen.

For så vidt angår den artikelserie, der har været bragt i dagbladet Information, kan henvises til Justitsministeriets besvarelse af 1. februar 1995 af spørgsmål nr. S 527 fra medlem af Folketinget Margrete Auken. Det er i dette svar bl.a. anført, at det ikke kan antages, at den nye arkivlov (lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver) har medført begrænsninger i (forringelse af) borgernes muligheder for at gøre brug af den adgang til aktindsigt, der følger af offentlighedsloven.

De to artikler i Amtsavisen omtaler en konkret sag om aktindsigt, som efter det, der er oplyst i den seneste artikel, er under behandling i et kommunalt tilsynsråd.

Efter min opfattelse dokumenterer de artikler, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, således ikke noget behov for lovændringer på dette område.

Spm. nr. S 964

Til justitsministeren (15/2 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om, hvilke initiativer der er undervejs for at sikre borgerne reel adgang til aktindsigt i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen?«

Spm. nr. S 965

Til indenrigsministeren (15/2 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Ministeren bedes give en redegørelse for, hvilke overvejelser den politiske situation i irakisk Kurdistan (det FN-beskyttede område) giver anledning til med hensyn til sikkerheden for irakiske kurdere, som har fået afslag på deres asylansøgning, og som myndighederne i Danmark ønsker at sende tilbage, idet der tænkes på